

va per endavant en el fest. Entrà de nou al temple amb el tresor als dits, puja a l'altar, despullà al sacerdot de la purpura casulla, que's revestí sobre la cota i feu semblant de continuar la missa interrompuda. Degueren els fets, moments després, baix l'amenaga de la host en folla presta al crim, reconquerir el Crede, per a escoltar a cada mot i a cada nota el comentari asquerós, la riada infernal i la insolent berrugada. S'extremà llur pensament al de l'instint de la propera Comú. Què passaria? Quins reïmaments de sacrilegi tindria imagnats Fresnac? Mes aquest, sobtadament, aixís que el cant popular acompanyat de festes, s'enlaira tremolant a ponderar la passió, la sepultura i la resurrecció d'Aquell que la estranya heretgia, ensems, negava i odiava.

—No, oh Christ!—cridà, exaltant-se, amb els punys closos contra el cop-de la sepultura que jo't donaré, no'n resuscitaràs!

I escumejant-l'ls llavis, transfigurant, i com posseït de Lucifer, eixí del temple amb el sagrat tresor, seguit de la gentada, i sense que un clam feliç, un braç viril, i el corbat, el després, llençà el cosurol d'Eucaristia, com una verge al cristall, a la negra profunditat del lloc viu, entre dues cases de pàges, on s'ajuntaven i s'escullien les immondícies d'homes i besties...

VI

Cent llamps creuaren el firmament, esclatà la tempestat assoladora i la pedra emicollà i les catarates d'aigua s'emportaren Segre avall fins als brins d'herba i als arrels del blat de Sanabastre.

Vingueren a Cerdanya convulsions de terratrèmol i sots la negror del cel es vegeren il·lustrar els antics cràters volcànics de la part de Dorres.

S'obrí la terra al lloc del sacrilegi i l'avenc que n'engolí la materia repugnant, fou tomba de Fresnac.

A son marge, entre fresques satelles, vessant del mig obert cop com una flor totjust esbaldada, es trobà el Còs de Christ, pur i sense màcula, amb blancor de neu i refulgencies d'astre. Mes d'aquell lluc ingrat al Sagrament, s'ensenyorí tan fonda i llargament la negra fum que la tradició en resta vivent encara a tot Cerdanya, malgrat les vuit centúries que han passat.

Francisco ALBÓ I MARTÍ.

D'Artés estant

La gent d'aquell poble enguany no estava d'humor per a celebrar amb joia, com altres anys, la festa major, perquè la seca tenia aixuts els camps i s'ovirava una mala collita. Per respecte a la consuetud se planejà un programa de festa amb almeines als pobres, funcions religioses, envelat, etc., i com extraordinari la benedicció de la bandera del Sometent.

La pluja que abundantment va caure a la vigília de la festa, no contrarià a ningú; fou rebuda com un diu del cel que assegurava el pa dels pàges.

Tot hom s'estava content i satisfet. En tots els actes hi hagué gran concurrència i animació i especialment en el de la benedicció de la bandera, que creiem digna d'esment.

Les cases dels carrers principals tenien els balcons i finestres endomassats, la plassa de Cà la Vila i els carrers del voltant eren plens de gentada. A tot de campana es reuní el Sometent portant cada individu l'arma i el distintiu corresponent, i a l'ensens acudien també els invitats, el cap del Sometent del partit de Manresa i senador don Leoncio Soler i March, que feu la presentació del comandant general dels Sometents don Enric de Carls i dels seus ajudants; el quefe auxiliar don Castor Calviño, el tinent coronel de la guàrdia civil de la línia de Balsaren, el cap dels mossos de l'Esquadra de Sallent, don Francisco Alsina i el Sometent de Manresa amb sa bandera, els caps dels Sometents dels pobles: don Lluís Vilasarau, d'Avinyó; don Ignasi Vernet, de Sant Fruitós; don Joan Marganell, de Navarres; don Marius Altirra, d'Ollé; el de Calders, etc., amb seves respectives comissions.

Tots ells, presidits per l'Ajuntament i precedits per una música, s'encaminaren a la grandiosa iglesia inaugurada solennialment no fa gaire temps i ressenyada a llavors en aquestes pàgines.

Occuparen llocs preferents el comandant general, el cap del Sometent d'aquest districte, el patrio don Eduard Berenguer, l'alcalde i demés autoritats. La funció religiosa fou solenníssima. El P. Anguera pronuncià un bon sermó dedicat a enlaur l'Institució del Sometent de Catalunya, posat sota l'advocació de la Verge de Montserrat.

Acabat l'Ofici el senyor rector reverent Josep Noguera beneí la bandera del Sometent d'Artés, apadrinada per don Eduard Berenguer, que després l'entregà a l'abanderat don Francisco Sallent.

Al sortir del temple el senyor Berenguer dedicà afectuosos paraules d'agraïment per a tots els que havien assistit a la festa. El senyor de Carls enaltil el Sometent i la vila de Artés, victoriejant al Rei, amb gran aplaudiment del poble. El senyor Soler i March feu un xaradorós elogi del Sometent, agrat la presència del senyor de Carls, i recordà al general Veyler, essent molt aplaudit. El Sometent entregà ses armes en estrepitosa descàrrega i precedits de la música tornaren a la Casa Consistorial.

A la sala del Consistori hi hagué el dinar, sent al costat de la taula uns 60 comensals, regnant-hi una franja i coral expansió. Brindaren, enaltil la festa celebrada, els senyors de Carls, Berenguer i Soler, amb generals aplaudiments.

Fou una festa molt simpàtica que ha contribuït a la germanor del poble, merescient coral, honorabla don Domingo Berenguer, cap del Sometent del poble, qui ha sigut un dels que més han col·laborat a l'èxit de la festa.

Desde Santiago de Xile

El confiat català Germanor que's publicava en aquella ciutat d'Amèrica central, en diu noves de l'activitat dels catalans que allí viuen.

Ens diu que la seva Redacció ha quedat constituïda per Abel Castañer, director, i els redactors J. Campà, E. Plubins, J. Auguet, E. Aymami, E. Pla, B. Obradors, Remigi Juncà (Valparaiso), B. Grau (Chillán), i Pallares (Concepció), i J. Vila Estruc (Buenos Aires).

A la capçalera hi publica un gravat fotogràfic de l'artista paleo. En Ferrán Alvarez Solomayor pintant a l'oli el retrat del gran poeta nacional mossen Cinto Verdaguer, que entusiasma fills de nostra terra amb regalat a n'quell Centre atal, i explica la festa celebrada per a inaugurar en la galeria de Catalans il·lustrats d'aquella associació patriòtica.

L'esclatada de flors i amb l'esclat de Catalunya, la sala amb tapicats de totes les regions on es parla de la nostra llengua, els bustos de Frederic Soler i de l'Angel Guimerà, magnífics quadres de bronzo repujats cedits per

la fundició artística de Campins i C. i tots artísticament disposats baix la direcció del Frederic Masriera.

Formada la presidència per estimats compatriotes, s'avençà el senyor Masriera a llegir un discurs entusiàstic que feu vibrar vigorosament l'ànima de tots els presents. Parla de la patria llunyana, de la germanor dels emigrants, dels grans homes catalans, de mossen Cinto, a qui Catalunya prepara un monument a Barcelona i del qual n'hi havia la figura en aquella sala; conta anècdotes literàries del gran poeta, dedica un cant d'amor a la llengua catalana. Hi diu que aquell Centre és un allargament de la patria.

Fou coronat per una grandiosa ovació. El quadre dramàtic del Centre, Plana Casagran, Barrera, Carrasco, Noguera, Callis, Torrents, Siera i Casals, representaren molt bé el primer acte de «El mistic del Rusinol».

Al descobrir-se el retrat de mossen Cinto, tothom s'alsà dret i li tributà una grandiosa ovació mentre la secció coral cantava «L'emigrant», lletra de mossen Cinto i música del mossen Vives, que fer plorar el d'emoio patriòtica a tots els concurrents anyorant la terra de la patria.

Se executaren algunes composicions musicals.

La senyora Casagran recità «Amor de Mares». En R. Masriera i A. Castañer a violí i piano executaren una composició «A Verdaguers». En Muns recità la «Oda a Barcelona» de mossen Cinto. En Balada recità la «Danza espanyola» de Granados. L'actriu Margarida Xirgu puja a l'escenari al mig d'una entusiàstica aclamació i amb parcudes manifestacions d'entusiasme recità «Lo filador d'oro» i per a satisfer els aplaudiments del públic català «Capitane» i encara després «Records» de Guimerà. L'ovació que se li tributà fou grandiosa.

Els orfeonistes cantaren «La Farigola» de Borràs, el tenor Gironella la «Cant de Severin» de Vives, i les cançons i les composicions musicals i les recitacions duraren fins a la matinada que, per a remat, se cantaren «Les flors de maig» de Clavé.

Després s'ofertí un xampany d'honor a la Xirgu i demés personalitats i la festa semblava que no s'hagués de acabar mai. Aquell ambient de catalanitat esponjava de joia a tots els nostres compatriotes que no trobaven el moment de separar-se.

Tot hom dedicà grans elogis a n'en Frederic Masriera, l'organitzador d'aquella tan hermosa festa.

Germanors dona notícia d'un dinar en honor de l'actriu Margarida Xirgu, a la qual dedica aquestes ratlles finals:

MARGUERIDA XIRGU

La nostre actriu ha triomfat, son art personal s'ha imposat al públic que per espai de moltes nits seguides ha pogut fruitir les bel·leses de dicció, les poses rítmiques de la gran tràgica, com aquí l'hi han dit (la gran ingénua, l'hi diríem nosaltres) ha convingut en que la Xirgu és una actriu notabilíssima.

Nosaltres esperàvem que'n son repertori hi portaria les obres dels nostres grans dramaturgs, sabem els seus rescuts que obtingué en «La Reina Joves» sabem que s'havien escrit obres com «La Barca Nova» i «La Dama Alegre» i pensàvem que al costat de «Ella» i «Corazón Mandas» podria molt bé posar-hi una «Marta Rosa».

Quant l'important Borràs ha passat pels escenaris de Santiago ha rendit sempre tribut als mestres que'l feren gran triomf i recordem la grandiositat festiva d'aquell Manel, el mistic, una mica agafat pels cabells del pare Ramon, la bonhomia de Mossen J. dot...

la fundició artística de Campins i C. i tots artísticament disposats baix la direcció del Frederic Masriera.

Formada la presidència per estimats compatriotes, s'avençà el senyor Masriera a llegir un discurs entusiàstic que feu vibrar vigorosament l'ànima de tots els presents. Parla de la patria llunyana, de la germanor dels emigrants, dels grans homes catalans, de mossen Cinto, a qui Catalunya prepara un monument a Barcelona i del qual n'hi havia la figura en aquella sala; conta anècdotes literàries del gran poeta, dedica un cant d'amor a la llengua catalana. Hi diu que aquell Centre és un allargament de la patria.

Fou coronat per una grandiosa ovació. El quadre dramàtic del Centre, Plana Casagran, Barrera, Carrasco, Noguera, Callis, Torrents, Siera i Casals, representaren molt bé el primer acte de «El mistic del Rusinol».

Al descobrir-se el retrat de mossen Cinto, tothom s'alsà dret i li tributà una grandiosa ovació mentre la secció coral cantava «L'emigrant», lletra de mossen Cinto i música del mossen Vives, que fer plorar el d'emoio patriòtica a tots els concurrents anyorant la terra de la patria.

Se executaren algunes composicions musicals.

La senyora Casagran recità «Amor de Mares». En R. Masriera i A. Castañer a violí i piano executaren una composició «A Verdaguers». En Muns recità la «Oda a Barcelona» de mossen Cinto. En Balada recità la «Danza espanyola» de Granados. L'actriu Margarida Xirgu puja a l'escenari al mig d'una entusiàstica aclamació i amb parcudes manifestacions d'entusiasme recità «Lo filador d'oro» i per a satisfer els aplaudiments del públic català «Capitane» i encara després «Records» de Guimerà. L'ovació que se li tributà fou grandiosa.

Els orfeonistes cantaren «La Farigola» de Borràs, el tenor Gironella la «Cant de Severin» de Vives, i les cançons i les composicions musicals i les recitacions duraren fins a la matinada que, per a remat, se cantaren «Les flors de maig» de Clavé.

Després s'ofertí un xampany d'honor a la Xirgu i demés personalitats i la festa semblava que no s'hagués de acabar mai. Aquell ambient de catalanitat esponjava de joia a tots els nostres compatriotes que no trobaven el moment de separar-se.

Tot hom dedicà grans elogis a n'en Frederic Masriera, l'organitzador d'aquella tan hermosa festa.

Germanors dona notícia d'un dinar en honor de l'actriu Margarida Xirgu, a la qual dedica aquestes ratlles finals:

MARGUERIDA XIRGU

La nostre actriu ha triomfat, son art personal s'ha imposat al públic que per espai de moltes nits seguides ha pogut fruitir les bel·leses de dicció, les poses rítmiques de la gran tràgica, com aquí l'hi han dit (la gran ingénua, l'hi diríem nosaltres) ha convingut en que la Xirgu és una actriu notabilíssima.

Nosaltres esperàvem que'n son repertori hi portaria les obres dels nostres grans dramaturgs, sabem els seus rescuts que obtingué en «La Reina Joves» sabem que s'havien escrit obres com «La Barca Nova» i «La Dama Alegre» i pensàvem que al costat de «Ella» i «Corazón Mandas» podria molt bé posar-hi una «Marta Rosa».

Quant l'important Borràs ha passat pels escenaris de Santiago ha rendit sempre tribut als mestres que'l feren gran triomf i recordem la grandiositat festiva d'aquell Manel, el mistic, una mica agafat pels cabells del pare Ramon, la bonhomia de Mossen J. dot...

Després s'ofertí un xampany d'honor a la Xirgu i demés personalitats i la festa semblava que no s'hagués de acabar mai. Aquell ambient de catalanitat esponjava de joia a tots els nostres compatriotes que no trobaven el moment de separar-se.

Tot hom dedicà grans elogis a n'en Frederic Masriera, l'organitzador d'aquella tan hermosa festa.

Germanors dona notícia d'un dinar en honor de l'actriu Margarida Xirgu, a la qual dedica aquestes ratlles finals:

MARGUERIDA XIRGU

La nostre actriu ha triomfat, son art personal s'ha imposat al públic que per espai de moltes nits seguides ha pogut fruitir les bel·leses de dicció, les poses rítmiques de la gran tràgica, com aquí l'hi han dit (la gran ingénua, l'hi diríem nosaltres) ha convingut en que la Xirgu és una actriu notabilíssima.

Nosaltres esperàvem que'n son repertori hi portaria les obres dels nostres grans dramaturgs, sabem els seus rescuts que obtingué en «La Reina Joves» sabem que s'havien escrit obres com «La Barca Nova» i «La Dama Alegre» i pensàvem que al costat de «Ella» i «Corazón Mandas» podria molt bé posar-hi una «Marta Rosa».

Quant l'important Borràs ha passat pels escenaris de Santiago ha rendit sempre tribut als mestres que'l feren gran triomf i recordem la grandiositat festiva d'aquell Manel, el mistic, una mica agafat pels cabells del pare Ramon, la bonhomia de Mossen J. dot...

Després s'ofertí un xampany d'honor a la Xirgu i demés personalitats i la festa semblava que no s'hagués de acabar mai. Aquell ambient de catalanitat esponjava de joia a tots els nostres compatriotes que no trobaven el moment de separar-se.

Tot hom dedicà grans elogis a n'en Frederic Masriera, l'organitzador d'aquella tan hermosa festa.

Germanors dona notícia d'un dinar en honor de l'actriu Margarida Xirgu, a la qual dedica aquestes ratlles finals:

MARGUERIDA XIRGU

La nostre actriu ha triomfat, son art personal s'ha imposat al públic que per espai de moltes nits seguides ha pogut fruitir les bel·leses de dicció, les poses rítmiques de la gran tràgica, com aquí l'hi han dit (la gran ingénua, l'hi diríem nosaltres) ha convingut en que la Xirgu és una actriu notabilíssima.

Nosaltres esperàvem que'n son repertori hi portaria les obres dels nostres grans dramaturgs, sabem els seus rescuts que obtingué en «La Reina Joves» sabem que s'havien escrit obres com «La Barca Nova» i «La Dama Alegre» i pensàvem que al costat de «Ella» i «Corazón Mandas» podria molt bé posar-hi una «Marta Rosa».

Quant l'important Borràs ha passat pels escenaris de Santiago ha rendit sempre tribut als mestres que'l feren gran triomf i recordem la grandiositat festiva d'aquell Manel, el mistic, una mica agafat pels cabells del pare Ramon, la bonhomia de Mossen J. dot...

Després s'ofertí un xampany d'honor a la Xirgu i demés personalitats i la festa semblava que no s'hagués de acabar mai. Aquell ambient de catalanitat esponjava de joia a tots els nostres compatriotes que no trobaven el moment de separar-se.

Tot hom dedicà grans elogis a n'en Frederic Masriera, l'organitzador d'aquella tan hermosa festa.

Germanors dona notícia d'un dinar en honor de l'actriu Margarida Xirgu, a la qual dedica aquestes ratlles finals:

MARGUERIDA XIRGU

La nostre actriu ha triomfat, son art personal s'ha imposat al públic que per espai de moltes nits seguides ha pogut fruitir les bel·leses de dicció, les poses rítmiques de la gran tràgica, com aquí l'hi han dit (la gran ingénua, l'hi diríem nosaltres) ha convingut en que la Xirgu és una actriu notabilíssima.

Nosaltres esperàvem que'n son repertori hi portaria les obres dels nostres grans dramaturgs, sabem els seus rescuts que obtingué en «La Reina Joves» sabem que s'havien escrit obres com «La Barca Nova» i «La Dama Alegre» i pensàvem que al costat de «Ella» i «Corazón Mandas» podria molt bé posar-hi una «Marta Rosa».

Quant l'important Borràs ha passat pels escenaris de Santiago ha rendit sempre tribut als mestres que'l feren gran triomf i recordem la grandiositat festiva d'aquell Manel, el mistic, una mica agafat pels cabells del pare Ramon, la bonhomia de Mossen J. dot...

Després s'ofertí un xampany d'honor a la Xirgu i demés personalitats i la festa semblava que no s'hagués de acabar mai. Aquell ambient de catalanitat esponjava de joia a tots els nostres compatriotes que no trobaven el moment de separar-se.

Tot hom dedicà grans elogis a n'en Frederic Masriera, l'organitzador d'aquella tan hermosa festa.

Germanors dona notícia d'un dinar en honor de l'actriu Margarida Xirgu, a la qual dedica aquestes ratlles finals:

MARGUERIDA XIRGU

La nostre actriu ha triomfat, son art personal s'ha imposat al públic que per espai de moltes nits seguides ha pogut fruitir les bel·leses de dicció, les poses rítmiques de la gran tràgica, com aquí l'hi han dit (la gran ingénua, l'hi diríem nosaltres) ha convingut en que la Xirgu és una actriu notabilíssima.

Nosaltres esperàvem que'n son repertori hi portaria les obres dels nostres grans dramaturgs, sabem els seus rescuts que obtingué en «La Reina Joves» sabem que s'havien escrit obres com «La Barca Nova» i «La Dama Alegre» i pensàvem que al costat de «Ella» i «Corazón Mandas» podria molt bé posar-hi una «Marta Rosa».

Quant l'important Borràs ha passat pels escenaris de Santiago ha rendit sempre tribut als mestres que'l feren gran triomf i recordem la grandiositat festiva d'aquell Manel, el mistic, una mica agafat pels cabells del pare Ramon, la bonhomia de Mossen J. dot...

Després s'ofertí un xampany d'honor a la Xirgu i demés personalitats i la festa semblava que no s'hagués de acabar mai. Aquell ambient de catalanitat esponjava de joia a tots els nostres compatriotes que no trobaven el moment de separar-se.

Tot hom dedicà grans elogis a n'en Frederic Masriera, l'organitzador d'aquella tan hermosa festa.

Germanors dona notícia d'un dinar en honor de l'actriu Margarida Xirgu, a la qual dedica aquestes ratlles finals:

MARGUERIDA XIRGU

La nostre actriu ha triomfat, son art personal s'ha imposat al públic que per espai de moltes nits seguides ha pogut fruitir les bel·leses de dicció, les poses rítmiques de la gran tràgica, com aquí l'hi han dit (la gran ingénua, l'hi diríem nosaltres) ha convingut en que la Xirgu és una actriu notabilíssima.

Nosaltres esperàvem que'n son repertori hi portaria les obres dels nostres grans dramaturgs, sabem els seus rescuts que obtingué en «La Reina Joves» sabem que s'havien escrit obres com «La Barca Nova» i «La Dama Alegre» i pensàvem que al costat de «Ella» i «Corazón Mandas» podria molt bé posar-hi una «Marta Rosa».

Quant l'important Borràs ha passat pels escenaris de Santiago ha rendit sempre tribut als mestres que'l feren gran triomf i recordem la grandiositat festiva d'aquell Manel, el mistic, una mica agafat pels cabells del pare Ramon, la bonhomia de Mossen J. dot...

A l'estranger

DE RUMANIA

El còlera
París, 12, 8'45 nit. — Bucarest. — L'anàlisi bacteriològica de les aigües del Danubi, verificada a Galatz, estableix l'ausència completa de germens colèrics.

Una nota facilitada al ministeri de la Guerra diu que l'epidemia colèrica ha sigut ràpidament extingida en l'exèrcit, en el que la mortalitat ha sigut de 1.500 homes, en un efectiu de 500.000.—Havas.

DE FRANÇA

La excursió presidencial
París, 12, 8'10 nit. — La comitiva presidencial, vorejant la vall de Correze, rodejada de montanyes, a claps fèrtils i a claps selvàtics, però sempre pintoresques, ha arribat a l'antiga ciutat de Uzerche, aon M. Poincaré ha tingut una rebuda entusiàstica. Entre altres personalitats, l'ha complimentat el general Bruyère.

Seguidament M. i Madama Poincaré han visitat les poblacions de Salanour i Lubersac, aon s'ha celebrat una lluita repleta.

Després s'ha dirigit la comitiva a Pompadour, aon s'havia aixecat un arc de triomf, amb l'inscripció: «Visca el lorenès», que ha impresionat gratament a M. Poincaré.

La comitiva ha seguit l'excursió, dirigit-se a Brive-la-Gaillarde, aon s'ha celebrat un banquet en honor del president.—Havas.

D'ALEMANYA

Mort d'un aviador
París, 12, 8'21 nit.—Berlín.—L'aviador Lorenz ha sofert una caiguda que li ha ocasionat la mort, a l'Aerodrom de Bork.—Havas.

Cas de còlera
París, 12, 8'57 nit. — Viena. — La senyora del metge Galsinska, que va arribar el dia 9 a Mariemband, pro-

cedent de Gracurca (Bosnia), està atacada de còlera.

Ha sigut isolada per a evitar el contagi i s'han adoptat rigoroses mesures sanitàries.—Havas.

DE DINAMARCA

Carrec diplomàtic
París, 12, 9'25 nit.—Copenhague.—El senyor Bernhoft, director de la primera secció del ministeri de Negocis estrangers, ha sigut nomenat ministre plenipotenciari a París, Madrid i Lisboa.—Havas.

Exposició d'Art
París, 12, 9'25 nit.—Copenhague.—El senyor Bernhoft, director de la primera secció del ministeri de Negocis estrangers, ha sigut nomenat ministre plenipotenciari a París, Madrid i Lisboa.—Havas.

Exposició d'Art
París, 12, 9'25 nit.—Copenhague.—El senyor Bernhoft, director de la primera secció del ministeri de Negocis estrangers, ha sigut nomenat ministre plenipotenciari a París, Madrid i Lisboa.—Havas.

Exposició d'Art
París, 12, 9'25 nit.—Copenhague.—El senyor Bernhoft, director de la primera secció del ministeri de Negocis estrangers, ha sigut nomenat ministre plenipotenciari a París, Madrid i Lisboa.—Havas.

Exposició d'Art
París, 12, 9'25 nit.—Copenhague.—El senyor Bernhoft, director de la primera secció del ministeri de Negocis estrangers, ha sigut nomenat ministre plenipotenciari a París, Madrid i Lisboa.—Havas.

Exposició d'Art
París, 12, 9'25 nit.—Copenhague.—El senyor Bernhoft, director de la primera secció del ministeri de Negocis estrangers, ha sigut nomenat ministre plenipotenciari a París, Madrid i Lisboa.—Havas.

Exposició d'Art
París, 12, 9'25 nit.—Copenhague.—El senyor Bernhoft, director de la primera secció del ministeri de Negocis estrangers, ha sigut nomenat ministre plenipotenciari a París, Madrid i Lisboa.—Havas.

Exposició d'Art
París, 12, 9'25 nit.—Copenhague.—El senyor Bernhoft, director de la primera secció del ministeri de Negocis estrangers, ha sigut nomenat ministre plenipotenciari a París, Madrid i Lisboa.—Havas.

Exposició d'Art
París, 12, 9'25 nit.—Copenhague.—El senyor Bernhoft, director de la primera secció del ministeri de Negocis estrangers, ha sigut nomenat ministre plenipotenciari a París, Madrid i Lisboa.—Havas.

Exposició d'Art
París, 12, 9'25 nit.—Copenhague.—El senyor Bernhoft, director de la primera secció del ministeri de Negocis estrangers, ha sigut nomenat ministre plenipotenciari a París, Madrid i Lisboa.—Havas.

Exposició d'Art
París, 12, 9'25 nit.—Copenhague.—El senyor Bernhoft, director de la primera secció del ministeri de Negocis estrangers, ha sigut nomenat ministre plenipotenciari a París, Madrid i Lisboa.—Havas.

Exposició d'Art
París, 12, 9'25 nit.—Copenhague.—El senyor Bernhoft, director de la primera secció del ministeri de Negocis estrangers, ha sigut nomenat ministre plenipotenciari a París, Madrid i Lisboa.—Havas.

Exposició d'Art
París, 12, 9'25 nit.—Copenhague.—El senyor Bernhoft, director de la primera secció del ministeri de Negocis estrangers, ha sigut nomenat ministre plenipotenciari a París, Madrid i Lisboa.—Havas.

Exposició d'Art
París, 12, 9'25 nit.—Copenhague.—El senyor Bernhoft, director de la primera secció del ministeri de Negocis estrangers, ha sigut nomenat ministre plenipotenciari a París, Madrid i Lisboa.—Havas.

Exposició d'Art
París, 12, 9'25 nit.—Copenhague.—El senyor Bernhoft, director de la primera secció del ministeri de Negocis estrangers, ha sigut nomenat ministre plenipotenciari a París, Madrid i Lisboa.—Havas.

Exposició d'Art
París, 12, 9'25 nit.—Copenhague.—El senyor Bernhoft, director de la primera secció del ministeri de Negocis estrangers, ha sigut nomenat ministre plenipotenciari a París, Madrid i Lisboa.—Havas.

Exposició d'Art
París, 12, 9'25 nit.—Copenhague.—El senyor Bernhoft, director de la primera secció del ministeri de Negocis estrangers, ha sigut nomenat ministre plenipotenciari a París, Madrid i Lisboa.—Havas.

Exposició d'Art
París, 12, 9'25 nit.—Copenhague.—El senyor Bernhoft, director de la primera secció del ministeri de Negocis estrangers, ha sigut nomenat ministre plenipotenciari a París, Madrid i Lisboa.—Havas.

Exposició d'Art
París, 12, 9'25 nit.—Copenhague.—El senyor Bernhoft, director de la primera secció del ministeri de Negocis estrangers, ha sigut nomenat ministre plenipotenciari a París, Madrid i Lisboa.—Havas.

Exposició d'Art
París, 12, 9'25 nit.—Copenhague.—El senyor Bernhoft, director de la primera secció del ministeri de Negocis estrangers, ha sigut nomenat ministre plenipotenciari a París, Madrid i Lisboa.—Havas.

Exposició d'Art
París, 12, 9'25 nit.—Copenhague.—El senyor Bernhoft, director de la primera secció del ministeri de Negocis estrangers, ha sigut nomenat ministre plenipotenciari a París, Madrid i Lisboa.—Havas.

Exposició d'Art

